

Rzym, 24 styczeń, 2020

Prot. N. PG004/2020

ŚWIATOWY DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Powołał nas na misję.

2 luty 2020

Do wszystkich Braci i Wspólnot Zakonu

Drodzy Bracia!

W dniu święta Ofiarowania Pańskiego, 2 lutego, będzie obchodzony również XXIV Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Ponieważ w tym roku przypada w niedzielę, papież Franciszek będzie świętował go w Bazylice Świętego Piotra, wraz z osobami konsekrowanymi z Rzymu, w sobotę 1 lutego.

Z tej okazji pragnę złożyć najserdeczniejsze życzenia wszystkim współbraciom z naszego Zakonu oraz wszystkim osobom konsekrowanym, które zaangażowane są w naszą misję i są częścią Rodziny Szpitalnej. Ten dzień daje nam po raz kolejny okazję do świętowania naszej konsekracji zakonnej i dziękowania Bogu za dar powołania, który nam ofiarował, dzięki niemu możemy bowiem praktykować charyzmat szpitalnictwa, zgodnie z duchem świętego Jana Bożego, naszego Założyciela.

Z tej okazji Ojciec Święty przypomina nam, że: „*Jezus nas nie wybrał i nie posłał nas, abyśmy byli najliczniejsi! Powołał nas do realizacji misji. Posłał nas do społeczeństwa jako mały zakwas, jako zaczyn błogostawieństw i miłości braterskiej, miłości w której jako chrześcijanie wszyscy możemy się odnaleźć, aby uobecnić Jego królestwo!*” (Wizyta apostolska w Maroku, 30-31 marca 2019)

Prawie rok temu zakończyliśmy Kapitułę Generalną naszego Zakonu, zakończyliśmy ją właśnie braterskim spotkaniem z Papieżem, podczas którego wskazał on ważne kierunki, ku którym należy podążać dla dobra naszego Zakonu, a szczególnie dla naszego życia konsekrowanego, zgodnie ze słowami, które zacytowałem w poprzednim akapicie. Ponadto w dokumencie końcowym Kapituły Generalnej, zostały zawarte konkretne wskazówki dotyczące naszego życia konsekrowanego na poziomie duchowym i apostolskim, a także osobistym i wspólnotowym.

Chciałbym przy tej okazji podkreślić wagę formacji permanentnej, jako jednego z kluczowych elementów stałej odnowy naszego życia konsekrowanego, zarówno osobistego, jak i wspólnotowego. Formacja bonifratra nie kończy się na formacji początkowej, ani też profesji wieczystej. Musimy pamiętać, że trwa ona całe życie. Jednak nie zawsze mamy to na uwadze i zadowolamy się jedynie udziałem w jakichś kursach na tematy związane z życiem duchowym, apostołskim i braterskim. Czasami, nawet i to trudno jest zrobić.

Oczywiście, także i takie kursy są częścią formacji permanentnej, ale jest to niewystarczające. W rzeczywistości formacja permanentna, której potrzebują osoby konsekrowane, a w tym przypadku my, bracia św. Jana Bożego, powinna pomagać nam przeżywać powołanie z pasją, radością i entuzjazmem, uzdalniając nas do ofiarowania życia Bogu i Jego Królestwu w służbie chorym, ubogim i potrzebującym.

Nie każdy musi robić to samo, musimy wziąć pod uwagę wiek, kulturę, realizowaną misję apostołską i inne różnice. Ale wszyscy musimy budować i dbać o te elementy, które pomagają nam w *codziennym* przeżywaniu naszego życia duchowego, braterskiego i apostołskiego, w stałej ścieżce rozwoju duchowego i szpitalnego, oraz w procesie stałego nawracania.

Każdy brat osobiście odpowiedzialny jest za zapewnienie sobie niezbędnych do tego narzędzi. Także przełożeni prowincjalni i miejscowi, zobowiązani są do ich takiego zorganizowania, aby pomagać braciom i wspólnotom. Zarząd Generalny przygotowuje dokument ramowy, który zostanie przesłany do Prowincji i Regionów Zakonu, aby w oparciu o jego założenia, organizować i rozwijać formację braci i wspólnot.

Tylko troszcząc się o naszą konsekrację (także poprzez dobrze rozumianą formację permanentną), możemy odpowiedzieć na wezwanie Pana, aby stać się zaczynem wśród ludzi i światłem pośród ciemności.

Życzę wszystkim radosnych obchodów XXIV Światowego Dnia Życia Konsekrowanego, i jak już mówiłem przy innych okazjach: „Niech wszyscy bracia świętego Jana Bożego oświecają świat świadectwem szpitalnictwa, podobnie jak to czyniły święty Jan Boży!”

Zjednoczeni w Panu i św. Janie Bożym, przesyłam Wam braterskie i szpitalnicze pozdrowienia.

Br. Jesús Etayo
Przełożony Generalny